

som skulle tilveiebringes paa Laansøgerens Bæstfning, ansætter den kjøbte Fæstegaard, og tillige ikke over fire Femtedele af den Kjøbesum, Fæsteren har givet Godseieren for Gaarden. Ogsaa for disse Laan, der bør være delbare med 50, udledes Kreditkassens obligationer, der udleveres til Laantageren, eller hvem han dertil bemyndiger.

Naar der vel imellem Godseier og Bonde er indgaaet frivillig Overenskomst om Gaardens Kjøbesum, men denne derefter alene af Hensyn til Panthavernes Ret bestemmes ved Taxation, er Bonden, naar han vil sikkre sig imod Pant haverne, forpligtet til i Genhold til denne Taxationsforretning at indbetale det bestemte kontante Beløb til Kreditkassen, men da ogsaa berettiget til at udstede sin Panteobligation til denne i Overensstemmelse med, hvad under Lit. a. er anført. Naar der, nærmest for at bestemme Forholdet imellem Godseier og Bonde, er optaget Taxationsforretning, men Parterne derefter ved frivillig Overenskomst forene sig om en anden Kjøbesum, vedbliver dog Taxationsforretningen, forudsat at den iøvrigt er usvækket, at gjælde i Forholdet til Pant haverne, naar Bonden skal være sikket imod disse paa samme Maade, som i førstommeldte Tilfælde er bestemt. Skal i det sidst betegnede Tilfælde Pant havernes Ret ikke saaledes sikkes, vil Bonden vel ogsaa være berettiget til at erholde Laan i Kreditkassen for de fire Femtedele af den ved Taxationen bestemte Kjøbesum, men dog kun under Forudsætning af, at den ved den paafølgende Overenskomst betingede Kjøbesum ikke er mindre end det ved Taxationen bestemte Beløb; thi er den betingede Kjøbesum mindre, skal der vel endnu gives Bonden Laan i Overensstemmelse med Lit. a., men saaledes at den betingede Kjøbesum lægges til Grund.

Det følger af sig selv, at ligesom Bonden i alle de Tilfælde, hvor han blot søger Laan i Kreditkassen, kan udstede Panteobligation til denne for et mindre Beløb end det, han efter det Foregaaende var berettiget til at erholde, saaledes vil han ogsaa i de Tilfælde, hvor han tillige kontant indbetaler den øvrige Del af Kjøbesummen til Kreditkassen, kunne indbetale et større Beløb, end han var pligtig til, og udstede Panteobligationer for en saa meget mindre Sum, dog at denne sidste stedse er delbar med 50.

§ 48.

Laantageren har i de i § 47 omhandlede Tilfælde at indbetale til Kreditkassen een Gang for alle $\frac{1}{2}$ pCt. af den Sum, hvorpaa hans Hovedobligation lyder. Af disse saaledes indbetalte halve Procenter dannes en Reserfefond, der skal være med Rente og Rentes Rente, hvorimod enkelte mødende Tab afholdes af samme.

§ 49.

De til Kreditkassen ifølge § 47 udstedte Panteobligationer skulle lyde paa, at Debitor forrenter og afdrager sin Gjæld med et aarligt Beløb af $5\frac{1}{2}$ pCt. af det oprindelige Laans Beløb, med Halvdelen i hver af de sædvanlige Terminer, saaledes at der til enhver Tid beregnes ham 4 pCt. aarlig Rente af den aftragede Gjæld, og Resten som stigende Afbetaling, indtil Gjælden ganske er indfriet.

§ 50.

Naar en af de i det Foregaaende omhandlede Debitorer sælger eller paa anden Maade overdrager sin Eiendom til anden Mand, efterat han har opfyldt sine Forpligtelser indtil den Tid til Kreditkassen, er den nye Eier berettiget til at overtage Resten af Gjælden imod derfor at udstede ny Obligation. Denne bliver dog at udstede som Fornøielsesobligation og træder ganske i den forrige Obligations Sted, saaledes at der i hver Termin bliver at betale et ligesaa stort Beløb i Afdrag og Renter, som efter den oprindelige Obligation vilde have været at erlægge.